

Sensin Rabbim İçimi Bilen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Şubat 2022

Düşlerim dahi secde ediyor yalnızlığın efkârında s/üzülüyorum usul usul ve aşkın hadisesinde saklı ömrüm ve koyu gözleri gecenin nezdinde bir yıldız olmanın hicreti ve gökte saklı kuşlar kanatlarında komplimanlar belli ki zirveye oynuyor duygularım ve aşkın asası iken asaletli bir terime yüz sürüyorum.

İklimler var.

İndinde saklandığım ilhamsa hayra yorduğum

Üzgün değilim sadece kırgın

Kızgın değilim sadece vakur

Yalnızlığınsa diyezi

Sözcüklerse ödediğim diyeti

Yüküm değil yoran

Yokum belli ki senin nezdinde

Var olduğumsa yalan

Yalana ne hacet?

Aşkla depreşir benim hüznüm

Hüznüme sadık bir mevsimim

Yokuşlar inip çıktığım tek vazifem

Olmasa gerek ve gereğinden fazla ıssızdır yüreğim

Sevdiğim halde neşri mi sessizliğin?

Kuyruğu koptu yalnız yıldızın

Gezenler arasında en muhtaç güneşti belki de yüreğimle

Diktiğim o sancak

İçime attığımca bunca sözcük

Başlamam gerekirse bir yerden

Azat edilir edilmez dokunacağım o müşfik yüreğine

Kırağı çalan hazan

Hazandan firar eden bu çarpık düzen

Düzensizliğin mağduru ve mağlubu olsa olsa

İçimde saklı nice kırık vecizenin yolculuğu

Bazen dertop olduğum

Bazense derdest rüzgârın sesiyle

Kendimi dinlerken

Kendimi en tepede bulduğum
Ulaşılmazlığım ne ki?

Sevdikçe yükseldiğim bir tepe
Rakımı hüznün ve ıssızlığın olsa gerek
Tefe konduğum bir ömür
Asla da hor görmedim bir Allah'ın kulunu.
Haşa, Rabbim sensin içimi bilen
Nazenin fıtratımla sığındığım yine sen
Beylik bir sözcük değildir kapana kısıldığım.
Kıyısından köşesinden nasiplenmedim ben bu aşkın
Senin gösterdiğin yolda sapmamaktır kendime ilk şartım